

Učeň seskočil na podlahu, našel si nejbližší židli a stůl a posadil se. Všiml si, že se kniha jmenuje *Enorminum*, a v duchu si říkal, že to zní náramně důležitě!

Otevřel zářící knihu a otáčel staré ohmatané stránky, plné

zaklínadel a zaříkadel. Některým slovům rozuměl, ale mnohá mu zůstávala záhadou.

Třeba se z téhle knihy naučím nějaké nové kouzlo, pomyslel si.

Vtom zaslechl podivné burácení. Nejdřív se polekal, že se kácí hromada knih – nebo ještě hůř, že se v knihovně přece jen skrývá drak! Pak si ale uvědomil, že mu jenom kručí v břiše. Měl hlad.

Učeň sáhl do váčku za pasem a vytáhl jablko, které měl s sebou na svačinu. Jablíčko však vypadalo

příliš malé, jen stěží by ho nasýtilo. A on měl takový hlad!

Pak dostal nápad. Zalistoval v knize o několik listů zpátky a našel jedno zaklínadlo, které uměl přečíst. Zdálo se, že je to zvětšovací kouzlo.

Skvělé! zaradoval se. *Stačí, abych odříkal to zaklínadlo, a – BUM! – objeví se obrovské jablko!*